

– Sammen er vi sterke!

Kvenforeningene i Nord-Troms og Alta har vedtatt å ha samarbeid og tettere kontakt.

RK LIISA KOIVULEHTO
liisa@ruijan-kaiku.no

To kvænføringar i Skibotn, en i Kåfjord, en i Nordreisa, en i Kvænangen og en i Alta har bestemt å ha tettere kontakt og jobbe sammen med felles saker.

– Oddvar Ørnebakk fra Skibotn tok initiativet. Han foreslo ut at vi skulle tette kontakten, fordi sammen er vi sterke. Halti kvenkultursenter er med som koordinator, forteller Anne Gerd Jonassen (Kvænangen og landsstyret) og Grete Alise Nilima Monsen (Alta).

– Vi skal diskutere felles standpunkt på aktuelle saker. Vi vil også være et høringsorgan for politiske partier i lokale og regionale saker. På samme måten står vi sterkere når vi selv kontakter politiske partier med våre synspunkter og krav – det blir mer tyngde når flere lokallag står samlet om et initiativ, sier Jonassen.

Meningen er også å bli kjent.



Pohjais-Tromssan ja Alattion kvääniseurat haluthaan yhittää voimat ja alkaa työteliä yhdessä poliittisten asiitten kans. – Yhessä olema vahvemmat! Grete Alise Nilima Monsen (Alattion kvääniseura) ja Anne Gerd Jonassen (Naavuononon kvääni- ja merisäämelaissseura, liittohallituksen jäsen) sanot-haan. KUVA LIISA KOIVULEHTO

– Å samles er like viktig, at man blir kjent og ikke bare er navn på et papir, sier Nilima Monsen.

– Hvor skal dere samles og ha møter?

– Reisa er egentlig ganske sentralt, mener begge.

Ja, fra Alta til Nordreisa er det 220 km og tre

timer og 10 minutter å kjøre. Fra Skibotn til Nordreisa er det bare 160 km og to timer 20 minutter å kjøre.

Kåfjording representerte kvenene i Ungdommens Nordiske Råd

Samtidig med landsmøtet foregikk også Ungdommens Nordiske Råds sesjon i Reykjavik. Pål Vegard Eriksen fra Mandal i Kåfjord representerte kvenene i Norge på møtet.

RK LIISA KOIVULEHTO
liisa@ruijan-kaiku.no

Ungdommens Nordiske råd er et forum for de politiske ungdomsorganisasjonene i Norden. Politisk aktive ungdommer utbytter idéer og visjoner og er med og sette ungdommers behov på dagsorden i det nordiske samarbeidet, og er direkte underlagt Nordisk Råd.

Eriksen representerer Norske Kveners Forbunds ungdomsorganisasjon Kveeninuoret – Kvensk ungdomsnettverk på sesjonen. Kveeninuoret er også med Barents Regionale Ungdomsforum som er tilknyttet Barentsrådet og Yeni (Youth of European Nationalities) som er underlagt Europarådet.

Observatør

– Hva gjorde du der?

– Jeg var observatør for Kveeninuoret. De ønsket å sende meg ned både for å gi meg erfaring, men også for å være representert og for å spre budskapet om hvem kvenene er, forteller Pål Vegard Eriksen til Ruijan Kaiku.

– Holdt du tale?

– Jeg holdt ingen tale, dette var første gangen jeg deltok på noe slik og jeg hadde mer enn nok med å følge med på det som foregikk. Jeg deltok på gruppearbeid når de forskjellige sakene skulle behandles, men hadde som observatør ingen stemmerett. Dog hadde jeg talerett og benyttet den ved noen få anledninger. De fleste samtaler skjedde likevel som nevnt over frokostbordet, middagbordet eller når vi møttes til sosialt samvær om kvelden.

– Hvem fikk du kontakter med?

– Jeg møtte andre ungdommer. Et fåtall av de unge nordiske politikerne som var der hadde hørt om kvenene og noen om meänkieli. De som visste noe, visste hvor kvenene holder til, hvor de kom fra og sånt. Noen hadde til og med forfedre fra Tornedalen, og noen hadde fått med seg språkdebatten. De fleste ante dog ingenting om kvener eller hva det kunne være og fikk seg en «leksjon» over middagen eller kveldssammenkomst som vi hadde der nede.

– Jeg fikk kontakt med flere ungdom. Norske, svenske og finske i hovedsak. Det kan jo hende noen av dem blir politikere i fremtiden og det kan jo komme kvenene til gode, hvem vet?

– Bli engasjert!

– Hva er viktig i dag for kvensk ungdom i Norge?

– Det er å bli hørt og sett i første omgang, men det kanskje viktigste er å få ungdom engasjert i kvensaken. Det er at kvensk ungdom blir informert og engasjert. De er altfor få som «bryr» seg. Utfordringa er å få ut budskapet, sier Eriksen.

Han for sin del er blitt interessert i kvensaken gjennom slekta. Interessen kom noe tidlig i forhold til mange andre.

Finne sine røtter

– Det fordi jeg har vært interessert i å finne mine røtter, slik at ingen kan peke på meg og fortelle meg hva jeg er når jeg vet bedre selv. Kåfjord der jeg kommer fra har det vært mye diskusjoner om hva vi er og hvor vi stammer fra. Dette vet jeg nå etter noen år med interesse for dette. Det er veldig spennende!

– De fleste forfedrene mine kommer fra Tornedalen, fra Øvre Tornio og Juoksengi-området. Der var jeg i fjor sommer for å se litt, landskapet og gamle bygninger. Jeg lette etter en gård kalt Inga-gård, som visstnok er fra 1500-tallet, men som står den dag i dag i Juoksengi. Det var så mange gamle tommerbygg der og tiden var knapp, jeg fant altså ikke gården, men akter å ta meg en tur der det står høyere på prioriteringslista neste



Kaivuonolainen Pål Vegard Eriksen edusti Norjan kveeninuoria Nuorten Pohjoismaiden neuvoston (UNR) kokouksessa Reykjavikissa lokakuun lopussa. UNR on Pohjoismaiden poliittisten nuorisjärjestöjen yhteistyöfoorumi. Eriksenin sukulon Ylitorniolta ja Juoksengista.

gang, forteller Pål Vegard Eriksen.

Han håper han kan lære språket etter hvert. Grunnlaget er jo der.

– På barneskolen hadde jeg finsk i mange år. Jeg kan ikke snakke språket men har grunnlaget for videre læring og det er noe jeg vil benytte meg av etter studiene, håper jeg. Min farmor var født i Mandalen og snakket finsk til hun var 5-6 år gammel. Dette gjorde at jeg også ville lære språket og det at mine forfedre kom fra et annet land og ikke var «vokst opp av torva» i Mandalen, som min farmor sa, så vokste interessen til det den er i dag.

– Norden er en viktig arena

Leder i Norske Kveners Forbund, Rune

Sundelin understreker behovet for å satse på ungdommen for å ta kvensaken videre.

– Ungdom har en egen evne til å skape kontakter over landegrensene. Vår ungdomsatsning tar sikte på å la kvensk ungdom delta mest mulig i internasjonale fora for å sette søkelyse på kvensaken. Vi lar dem representere oss der vi finner det naturlig, sier Sundelin.

– Norden er en viktig arena for oss, da vi kan dra vekslere og skape samarbeid mot andre finsk-ugriske minoriteter i Norden.

Sundelin påpeker at kvenungdommens deltagelse i Ungdommens Nordiske Råd er en anerkjennelse av kvenene som et av de nordiske minoritetene som trenger oppmerksomhet og internasjonal støtte.